

SAMARBEIDSRUTINE MELLOM SKOLE/BARNEHAGE OG KRISESENTER NÅR ET BARN BOR PÅ KRISESENTERET I MOSS

Kvinner og barn som bor på krisesenteret er utsatt fra vold fra partner eller annen nær familiemedlem. Noen ganger er volden såpass grov at vi anser det å være høy risiko for nye voldsovergrep. Politiet kan ilegge besøksforbud uansett om overgrepene anmeldes eller ikke. Noen kvinner anmelder forholdet og noen ønsker av flere årsaker ikke å gjøre det. I perioden der man venter på domsavgjørelse eller andre tiltak fra politiets side (som besøksforbud osv), er det vanskelig å ivareta sikkerheten til barn som går på skole i og med at far formelt sett ikke har forbud mot å ha kontakt med barna.

Det fleste barna fortsetter i den barnehagen/skolen de går i til vanlig, men pga sikkerheten og store avstander kan det være nødvendig å bytte skole/barnehage. Krisesenteret disponerer to heldags barnehageplasser 3-6 år og har samarbeid med to nærskoler. I saker med spesielt høy risiko, kan det vurderes som nødvendig å holde barnet hjemme med mor på krisesenteret noen dager.

Generell informasjon

- Krisesenteret ønsker et tett samarbeid med skole og barnehage. Skoler og barnehager kan invitere krisesenteret til et avdelingsmøte for å informere på generelt grunnlag om sikkerhets- og samarbeidsrutiner. Kontakt da fagansvarlig ved krisesenteret.

I enkeltsaker

- En mor med barn må selv fortelle at hun bor på krisesenteret og om graden av risiko. Krisesenteret gjennomfører en sikkerhetsvurdering sammen med kvinnen ved ankomst, og ved høy risiko vil vurderingen gjøres i samarbeid med politiet. Ved høy og middels risiko oppfordrer krisesenteret kvinnen til å informere skole/barnehage om dette.
- Hvis man ønsker drøfte en spesiell sak, må skolen/barnehage innhente samtykke fra mor om at informasjon kan utveksles mellom skole/barnehage og krisesenter. Krisesenteret har tre ansatte som jobber spesifikt med oppfølging av barna, som kan kontaktes.
- Ved samtykke fra mor, kan advokat og politi kontaktes. Hvis kvinnen anmelder forholdet, får hun en bistandsadvokat som kan gi viktig informasjon om hvordan saken står, om sikkerheten, om det er ilagt besøksforbud osv.
- Ved behov kan barnehage/skole, i samråd med mor, kalle inn til et forebyggende møte med advokat, politi og krisesenter tilstede hvor sikkerhetsrutinene gjennomgås og man blir enige om hvordan mulige hendelser skal håndteres. Her kan man også ta stilling til hvorvidt barnet bør skifte barnehage midlertidig eller holdes hjemme med mor på krisesenteret.

Hvis far tar kontakt med barnet på skole/barnehage:

- Uten besøksforbud:
 - Barnet blir med far, men skole/barnehage varsler (informerer) mor eller kritesenteret (hvis mor ikke svarer).
 - Hvis far opptrer truende eller det er grunn til å tro at barnet vil bli utsatt for vold hos far, kontaktes politi (jf. avvergeplikten - se for øvrig Mosseregionens tiltakskort «Hva gjør jeg ved mistanke om vold mot barn?» på utenvold.no)
- Det er ilagt besøksforbud: Barnet blir på skolen, og politiet kontaktes umiddelbart.

Andre forhold enn sikkerhet

- Det er mor til barnet som er ansvarlig kontaktpersonen opp mot skole/barnehage, ikke kritesenteret. I noen tilfeller opplever vi at kvinnen flytter med barnet fra senteret uten forvarsel og uten selv å gi beskjed til skolen. Da skal vakthavende ved kritesenteret informere skolen/barnehagen om flyttingen umiddelbart.
- Kritesenteret, etter avtale med mor, informerer skole og barnehage hvis barnet har en alvorlig, smittsom sykdom som HIV, hepatitt C. Kommunelegen kontaktes for nærmere rutiner.

Tlf kritesenter: 69 25 05 50
(døgnbemannet)

Om besøksforbud: Alle voldsutsatte har imidlertid krav på beskyttelse fra politiet, som kan ilegge besøksforbud etter en voldshandling uansett om overgrepet anmeldes eller ikke. I Riksadvokatens Rundskriv nr. 1/2016 «Mål og prioriteringer for straffesaksbehandlingen i 2016 – politiet og statsadvokatene» understrekes dette:

«Mishandling i nære relasjoner kan være så alvorlig at den omfattes av riksadvokatens sentrale prioriteringer. Slike saker skal fortsatt vies særskilt oppmerksomhet. En forutsetning for å kunne bekjempe og avdekke denne form for kriminalitet, er at offeret har tillit til at politiet og påtalemyndigheten er i stand til å gi beskyttelse mot nye overgrep og krenkelses. I denne sammenheng er ileggelse, og aktiv oppfølging, av besøksforbud et sentralt virkemiddel.»

Om avvergeplikten (Straffelovens § 139): «Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes "den" som unnlater å anmelde til politiet eller på annen måte å søke å avverge en straffbar handling eller følgene av den.» Avvergingsplikten gjelder uten hensyn til taushetsplikten. Avvergingsplikten gjelder også i forhold til vold i nære relasjoner § 219. Avvergeplikten forutsetter at det fremstår som sikkert eller mest sannsynlig at handlingen vil bli eller er begått. Terskelen for å melde fram ble senket slik at det ikke lenger er krav om pålitelig kunnskap om lovbruddet. Ved fortsatt forbrytelse kan også kunnskap etter at handlingen er innledet være relevant dersom forbrytelsen ikke er avsluttet. Eksempel på fortsatt forbrytelse kan være når barn er utsatt for eller opplever vold i hjemmet. I relasjon til følgene av forbrytelsen kan plikten oppstå helt til de har opphørt.